

Χ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητές κυρίες και κύριοι, να ευχαριστήσω πρώτα την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και την Ένωση Εταιρειών Εισηγμένων στο Χρηματιστήριο για την τιμή που μου κάνανε να παρευρεθώ σήμερα και να μοιραστούμε τη δική μας εμπειρία.

Εγώ θα σας δείξω μια άσκηση. Η άσκηση ήταν η μετατροπή που κάναμε στα αποτελέσματα της εταιρείας COCA COLA Ελληνική Εταιρεία Εμφιαλώσεως, αλλά για την ελληνική δραστηριότητά μόνο, μετατρέποντάς τα στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Λεω την ελληνική δραστηριότητα, γιατί αφορά μόνο καθαρά τη δραστηριότητα της Ελλάδος και είναι η ενοποίηση τεσσάρων εταιρειών και αυτό έγινε το 2000.

Τα περιεχόμενα της ομιλίας μου θα είναι τι κάνουμε σαν όμιλος και σαν εταιρεία, οι ελληνικές δραστηριότητες, η άσκηση που σας προανέφερα, κάποιες επεξηγήσεις των εγγραφών όπως αυτές τις έχουμε περιγράψει. Εδώ δεν θα μπορούμε σε πάρα πολύ λεπτομέρεια, γιατί οι εγγραφές αυτές εμπεριέχουν υποεγγραφές.

Δηλαδή εκεί κάναμε μια σύναψη των εγγραφών και προσπαθήσαμε να τα συνδέσουμε για λόγους της παρουσίασης με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, αλλά θα δείτε ότι σε πολλές περιπτώσεις είναι σχεδόν αδύνατον, γιατί σε μια σελίδα και όπως ξέρετε οι εγγραφές περιγράφονται με τους λογαριασμούς T και όχι σε πίνακες μιας σελίδας.

Θα δείξω και ένα συνοπτικό ισολογισμό, απλώς για να τονίσουμε τις διαφορές που προκύπτουν, ποιες είναι οι επιπτώσεις που έχουμε στα ετήσια αποτελέσματα πηγαίνοντας τρία χρόνια πίσω ή μάλλον τρία χρόνια μετά απ' αυτή την άσκηση και κάποια συμπεράσματα γενικά.

Είμαστε ένας όμιλος που απαρτίζεται από 26 χώρες και η ελληνική δραστηριότητα είναι αυτή που βλέπετε. 7 εμπορικά και παραγωγικά εργοστάσια, 4 παραγωγικά εργοστάσια επιπλέον, 8 αποθήκες πέρα απ' αυτά που είπαμε και 5 τοπικοί εμφιαλωτές οι οποίοι μας υποστηρίζουν στις δραστηριότητές μας.

Πάμε τώρα να δούμε την άσκηση, η οποία άσκηση είναι η συμφωνία μεταξύ των ελληνικών βιβλίων με 31/12/2000, αρχίζοντας απ' τα κέρδη εις νέο, τα 62 εκατομμύρια ευρώ, συν τα αποτελέσματα του 2000 που

ήταν 81 εκατομμύρια ευρώ, να φτάσουμε στα 143 εκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα πάντοτε με τα ελληνικά βιβλία.

Προχωράμε με τις εγγραφές και βλέπουμε ότι η πρώτη εγγραφή είναι η διαφορά στις αποσβέσεις, σαν αποτέλεσμα των διαφορετικών συντελεστών που ίσχυε για σκοπούς Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Πάμε πίσω στη δεύτερη εγγραφή, που είναι εγγραφή εγγυοδοσίας και έχει σχέση με τον υπολογισμό της αξίας της εγγυοδοσίας σύμφωνα με την πολιτική της εταιρείας. Και μπορεί να συνδεθεί με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο Νο 16.

Η τρίτη εγγραφή που είναι συναλλαγματικές διαφορές, όπως βλέπετε χρεώνονται τα αποτελέσματα του χρόνου μόνο και μιλάμε για το 2000, είναι η διαγραφή κεφαλαιοποιηθέντων συναλλαγματικών διαφορών, όπου στα διεθνή πρότυπα και συγκεκριμένα στο 21, δεν επιτρέπεται. Δηλαδή πρέπει να περάσουμε στα έξοδα.

Η τέταρτη εγγραφή είναι μια αντιστροφή όπως την λεω, γιατί θέλει περιγραφή και είναι η αντιστροφή αποσβέσεων και απλοποιηθέντων εξόδων που αφορούσαν αποκλειστικά την εξαγορά της CCP, έναν όμιλο εταιρειών που αγοράσαμε.

Οι αποσβέσεις υπεραξίας που είναι η εγγραφή πέντε και είναι η διαφορά στις αποσβέσεις από υπεραξία θυγατρικής μεταξύ των βιβλίων και αυτής που προκύπτει σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, λόγω απορρόφησης στα φορολογικά βιβλία.

Η εγγραφή έξι επισφαλείς απαιτήσεις, είναι η πρόβλεψη για επισφαλείς απαιτήσεις, την οποία φαντάζομαι οι περισσότεροι την έχετε ακουστά και είναι το πρότυπο Νο 37.

Η εγγραφή επτά είναι αποζημίωση προσωπικού. Γιατί το λεω αυτό; Γιατί σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα πρέπει να γίνεται μια αναλογιστική μελέτη κάθε τρία με τέσσερα χρόνια και αν οι συνθήκες το χρειαστούν, θα πρέπει να γίνει ακόμα πιο συχνά.

Η εγγραφή οκτώ, πρόβλεψη συναλλαγματικών διαφορών, είναι ο χειρισμός συναλλαγματικών διαφορών, αποτίμηση απαιτήσεων και υποχρεώσεις σε ξένο νόμισμα. Η εγγραφή εννέα είναι η επαναφορά

αποθεματικού από αναπροσαρμογή παγίων που είχε προηγουμένως συμψηφιστεί με ζημιές.

Η εγγραφή δέκα είναι ανεξέλεγκτες φορολογικές χρήσεις που εδώ στην ουσία είναι αντιστροφή πρόβλεψης για ανεξέλεγκτες φορολογικές χρήσεις. Η πρόβλεψη είχε γίνει στα διεθνή βιβλία και με τον έλεγχο πηγαίνει στη σωστή χρήση του.

Η εγγραφή έντεκα είναι οι περίφημοι αναβαλλόμενοι φόροι στους οποίους έχουν αναφερθεί οι προηγούμενοι ομιλητές και νομίζω ότι δεν χρειάζεται να τα πούμε, αλλά όπως βλέπετε η επίπτωση αυτής της εγγραφής είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Και η αντιστροφή εγγραφής απορρόφησης μητρικής που είναι η δωδέκατη εγγραφή. Εδώ πολύ γρήγορα έναν συνοπτικό ισολογισμό, όπου φαίνεται η μεγαλύτερη διαφορά είναι στις συμμετοχές και στο υπέρ το άρτιο. Και αυτό είναι μια διαφορά αποτίμησης στην τιμή της μετοχής της εταιρείας, στην περίπτωση που εξαγόρασε άλλη εταιρεία με έκπτωση ιδίων μετοχών. Αυτά όλα μπορεί να ακούγονται λιγάκι τρελά αυτή τη στιγμή, αλλά σε τέτοιο μικρό χρονικό διάστημα είναι σχεδόν αδύνατο να σας δώσω όλο το περίγραμμα αυτής της άσκησης.

Εδώ πολύ γενικά είναι οι επιπτώσεις που είχαμε στα ελληνικά αποτελέσματα και στα αποτελέσματα σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, όπου το 2000 η επίπτωση ήταν ζημιά, δηλαδή είχαμε επιβάρυνση των ελληνικών αποτελεσμάτων για να φτάσουμε στα διεθνή. Το δεύτερο χρόνο, το 2001 είχαμε ακριβώς το αντίθετο και τον τρίτο πάλι ζημιά.

Συνεπώς δεν είναι απαραίτητο ότι η κάθε άσκηση θα οδηγήσει σε ζημιά. Εδώ θα εξαρτηθεί και νομίζω ότι θα είναι χρήσιμο η πρώτη άσκηση που μπορεί να κάνει κάποιος είναι να πάει στην έκθεση των ελεγκτών και να περάσει αυτές τις εγγραφές στα αποτελέσματα. Από εκεί θα πάρει μια αίσθηση το τι θα υποστούν τα αποτελέσματά του.

Προχωράμε σε κάποια συμπεράσματα. Δεν θέλω να επαναλάβω τα πράγματα που είπαν οι προηγούμενοι ομιλητές, αλλά εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι αυτό είναι μια αλλαγή νοοτροπίας, η εφαρμογή των διεθνών προτύπων είναι μια αλλαγή νοοτροπίας, σχετικά με την επεξεργασία

των στοιχείων, τη σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων και την παρουσίαση πληροφοριών της εταιρείας προς τρίτους.

Επίσης, χρειάζεται σε μια τέτοια εφαρμογή να υπάρχει επίσημη εκπαίδευση στους εμπλεκόμενους και στους προϊσταμένους των τμημάτων και όλων όσων θα εμπλακούν, γιατί χρειάζεται ειδική γνώση και δεν φτάνει όσο οργανωμένοι και όσο γνώστες να είμαστε της λογιστικής, αυτό είναι ένα άλλο εγχείρημα και χρειάζεται ειδική εμπειρία.

Η εμπλοκή της μηχανογράφησης απ' την αρχή του έργου είναι σχεδόν απαραίτητη, για την διευκόλυνση σε θέματα κοστολόγησης, μητρώο παγίων. Είναι γνωστό ότι χρειάζονται δύο μητρώα παγίων όπως είπε και ο κ. Δήμου. Θα έλεγα ότι η ιδανική λύση είναι αυτή που ανέφερε και ο κ. Δήμου. Υπάρχουν πολλές ομοιότητες στον τρόπο που κάνουμε αυτή τη δουλειά και έτσι η ιδανική λύση θα ήταν αυτή που προανέφερε ο κ. Δήμου που είναι η αυτόματη καταχώρηση σε δύο εταιρείες, με ταυτόχρονο πρόγραμμα συμφωνίας μεταξύ των δύο. Αυτό θέλουμε όλοι φαντάζομαι και αν μπορούν να μας το δώσουν αυτό έτοιμο, αυτό θα πρέπει να επιδιώξουμε.

Να αναφερθούμε στη λέξη προσάρτημα. Δεν είναι ακριβώς προσάρτημα. Τα notes definition statements που λένε σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, δεν είναι ακριβώς το προσάρτημα, αλλά πιστεύω ότι με το ετήσιο δελτίο που συμπληρώνουν οι εταιρείες που είναι εισηγμένες τουλάχιστον, δίνουμε πολύ περισσότερη πληροφορία απ' αυτή που θα χρειαζόταν να δώσουμε σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Απλώς επαναλαμβάνουμε πολλές φορές τον εαυτό μας, δίνουμε πρόσθετα από εδώ και από εκεί. Τα notes definition statement είναι μια συγκροτημένη κατάσταση πληροφορίας και πιστεύω ότι είναι κάτι που θα βοηθήσει πάρα πολύ.

Γιατί αλλάξαμε εμείς και γιατί πήγαμε ή κάναμε αυτό το εγχείρημα το 2000, γιατί πήγαμε στα διεθνή πρότυπα σαν ελληνική δραστηριότητα πάντοτε. Ήταν απόφαση του ομίλου γιατί μπήκαμε στο χρηματιστήριο του Λονδίνου και στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας. Θα έλεγα και πάλι ότι είναι καλή ιδέα να προσλάβετε τους ειδικούς τουλάχιστον για το πρώτο κλείσιμο.

Εμείς είχαμε την PRICEWATERHOUSECOOPERS οι οποίοι μας βοήθησαν πάρα πολύ. Δεν ξέρω αν αυτή τη στιγμή έχουμε πλήρη,

σωστή και έγκαιρη ενημέρωση από τους αρμόδιους φορείς. Εδώ πιστεύω ότι ο 2992 τουλάχιστον εκεί που λει για την καθιέρωση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, φαίνεται γενικώς πάρα πολύ μικρό το κείμενο και δεν ξέρω αν καλύπτει όλες τις πτυχές που θα πρέπει να γνωρίζουμε για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Εμείς σαν εταιρεία για τις οικονομικές καταστάσεις εσωτερικής χρήσης, δηλαδή τα management accounts, κάνουμε τις συγκρίσεις μας και υπολογίζουμε την αποδοτικότητα των τμημάτων των διαφόρων δραστηριοτήτων εντός της εταιρείας, βασισμένα πάντοτε στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Δηλαδή έχουμε ενταχθεί κανονικά, γι' αυτό σας έλεγα απ' την αρχή ότι είναι αλλαγή νοοτροπίας και αν θέλουμε να δουλέψουμε όλο το σύστημα με σωστό τρόπο, νομίζω ότι θα πρέπει να το αποκτήσουμε και σαν νοοτροπία και σαν φιλοσοφία.

Εύχομαι να βοήθησα λιγάκι μ' αυτή την παρουσίαση. Δεν ξέρω αν φώτισα λίγο τα πράγματα. Εμάς μας άλλαξε λίγο τα φώτα μπορώ να πω αυτό το πράγμα. Δεν ξέρω αν έχουμε κύριε Πρόεδρε λίγο χρόνο και αν ενδιαφέρει να καλέσω τον συνάδελφό μου να μας δείξει λίγο την εικόνα της ενοποιημένης κατάστασης. Δεν ξέρω αν αυτό ενδιαφέρει, μήπως είναι λίγο τεχνικό.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Νομίζω να το αφήσουμε για την ώρα και αν δεν έχουμε αρκετές ερωτήσεις και υπάρχει ενδιαφέρον να επανέλθουμε σ' αυτό το θέμα. Ευχαριστούμε τον κ. Αντωνόπουλο και τώρα καλώ τον κ. Γιώργο Βεζυρτζόγλου, Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Οικονομικών Δραστηριοτήτων Εξωτερικού της ΑΕ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΤΙΤΑΝ.

Γ. ΒΕΖΥΡΤΖΟΓΛΟΥ: Καλησπέρα σας κυρίες και κύριοι. Να ευχαριστήσω για την πρόσκληση και για την τιμή. Εμείς στον ΤΙΤΑΝΑ τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα τα ξεκινήσαμε όχι από την Ελλάδα, γιατί ίσως δεν είχε απασχολήσει μέχρι τότε, αλλά ξεκινήσαμε και μπήκε ο προβληματισμός απ' το 1998 όταν ο ΤΙΤΑΝΑΣ άρχισε να διεθνοποιείται και να δραστηριοποιείται στα Βαλκάνια και σε άλλες χώρες όπως στην Αίγυπτο, στην Αμερική κλπ.

Τότε προέκυψε όταν ξεκίνησε και αγοράστηκε το πρώτο εργοστάσιο που ήταν στη Βουλγαρία, προέκυψε ο προβληματισμός πως θα καταρτιστεί ο ισολογισμός έναρξης που χρειάζονταν και στη συνέχεια θα γινόταν το μηνιαίο reporting και οι τριμηνιαίες, εξαμηνιαίες και ετήσιες καταστάσεις που θα έπρεπε να ενοποιούνται στην μητρική εταιρεία.

Εδώ λογικά τρεις ήταν οι λύσεις. Η μία ήταν να ακολουθήσουμε τα ελληνικά πρότυπα. Είχε βέβαια τα πλεονεκτήματα ότι θα ήταν συμβατή η πληροφόρηση αλλά και η ενοποίηση με την μαμά. Όμως είχε μειονεκτήματα σημαντικά όπως έπρεπε να διδάξουμε τα ελληνικά πρότυπα στη Βουλγαρία, αλλά και επίσης όταν θα παίρναμε το πιστοποιητικό της ελεγκτικής εταιρείας, οποιασδήποτε εν πάση περιπτώσει συνεργαζόμασταν με την PRICE, θα έπρεπε να μας δώσει ένα πιστοποιητικό που θα έλεγε ότι θα είναι σύμφωνα με τα ελληνικά πρότυπα; Θα έπρεπε ίσως και αυτοί να τα μάθουν.

Αρα δεν ήταν σκόπιμο να γίνει κάτι τέτοιο. Το δεύτερο ήταν να ακολουθήσουμε τα τοπικά πρότυπα που υπήρχαν και εδώ θα είχαμε ευκολία και στο λογιστήριο αλλά και στα πιστοποιητικά θα υπήρχε βέβαια αμέσως μια ευκολία γιατί αυτοί τα γνώριζαν. Εμείς δεν θα τα γνώριζαμε, αλλά εμείς δεν θα είχαμε καμία συγκρισιμότητα στην πληροφόρηση.

Και επίσης με δεδομένο ότι ερχόντουσαν πίσω απ' αυτό και άλλα εργοστάσια στα Βαλκάνια και στην Αίγυπτο κλπ, αν ακολουθούσαμε το κάθε τοπικό πρότυπο, στο τέλος νομίζω δεν θα είχαμε κατ' αρχήν και σαν πληροφόρηση, αλλά και σαν ενοποιημένο ισολογισμό που θα βγάζαμε εδώ πέρα στην Ελλάδα, θα ήταν ένα πράγμα τελείως μη αποδεκτό.

Αρα η λύση που έμενε ήταν να πάμε στα IAS. Έτσι ξεκινήσαμε τον ισολογισμό έναρξης και από εκεί και πέρα όλα τα μηνιαία αποτελέσματα να προκύπτουν με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Εδώ βέβαια υπήρχε μια δυσκολία. Η δυσκολία ήταν ότι υποχρέωνες κάποιους να μάθουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, τους τοπικούς αφ' ενός.

Βεβαίως είχαν την υποστήριξη όπως είπαμε πάντα της PRICEWATERHOUSE. Όμως θα έπαιρνες ένα πιστοποιητικό που θα είχε μία ισχύ, γιατί έπαιρνες ένα πιστοποιητικό που έλεγε ότι αυτές οι οικονομικές καταστάσεις είναι σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Έτσι ξεκινήσαμε. Βέβαια προκειμένου να θεσπιστούν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα

σ' αυτές όλες τις εταιρείες του εξωτερικού, γιατί αμέσως μετά τη Βουλγαρία ακολούθησαν στα Σκόπια που δραστηριοποιηθήκαμε, στην Αίγυπτο και στην Σερβία και τελευταία από πέρσι και στην Αμερική με μεγαλύτερη εξαγορά.

Έπρεπε όμως να θεσπίσουμε κάποιες αρχές για να ξεκαθαρίσουμε, γιατί όπως γνωρίζουμε όλα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα δεν είναι άσπρο-μαύρο. Υπάρχουν και κάποιες γκρι περιπτώσεις και κάποιες εναλλακτικές λύσεις που σου παρέχουν.

Έτσι θεσπίσαμε κάποιες βασικές αρχές που ήταν π.χ. τα βασικά πράγματα ήταν τα πάγια να παραμείνουν στην τιμή κτήσης, στο ιστορικό κόστος στην τιμή κτήσης και αυτό βέβαια για δύο λόγους. Ο κύριος λόγος ήταν απ' τη στιγμή που η μαμά εταιρεία είχε τα πάγια στο ιστορικό κόστος, δεν θα ήταν πάρα πολύ συμβατό να προσθέσουμε πάγια. Θα ήταν με αναπροσαρμοσμένες αξίες.

Στις προβλέψεις των επισφαλειών θεσπίσαμε την κατά περίπτωση εξέταση εάν πράγματι αυτός είναι επισφαλής, πρόκειται ή δεν πρόκειται να μας πληρώσει. Στους τόκους των δανείων επίσης για την αγορά των παγίων γιατί γίνανε και σ' αυτές τις εταιρείες σημαντικές επενδύσεις, διαλέξαμε την κεφαλαιοποίηση των τόκων.

Στα αποθέματα είπαμε να έχουμε μία μέθοδο αποτίμησης κοινή τον μέσο όρο. Αυτές ήταν οι βασικές αρχές. Και επίσης αυτό που δεν αποδεχθήκαμε από τα IAS, ήταν το IAS 12 για τον αναβαλλόμενο φόρο, το οποίο θεωρήσαμε ότι ήταν μία ακραία περίπτωση και επειδή δεν μας έδινε σημαντικά διαφοροποιημένα αποτελέσματα και μάλιστα ενοποιούμενη σε μια μαμά που ήταν το μεγάλο μέρος και που δεν είχε την λογική βέβαια, εφ' όσον δεν εφήρμοζε IAS του *deferred taxation* δεν εφαρμόστηκε σε καμία απ' αυτές τις εταιρείες το IAS 12.

Αυτή ήταν η πεπατημένη οδός που ακολουθήθηκε σε όλα τα εργοστάσια. Σήμερα που βρισκόμαστε προ του νόμου της εφαρμογής στην Ελλάδα, τον ίδιο τρόπο σκοπεύουμε να εφαρμόσουμε. Εδώ όμως βέβαια αντιμετωπίζουμε λίγο πιο οξυμένο το πρόβλημα και πρέπει να αναθεωρήσουμε κάποιες απόψεις, όπως π.χ. το ιστορικό κόστος των παγίων, το οποίο για την Ελλάδα είναι τελείως διαφορετικό όπως ήταν στις εταιρείες που εξαγοράστηκαν, γιατί εκεί πέρα ουσιαστικά έγιναν μεγάλες επενδύσεις,

άρα που έγιναν με τρέχουσες αξίες, άρα κάλυψαν το όποιο κόστος αναπροσαρμογής θα υπήρχε, γιατί ήταν βασικά παλιές και αναχρονιστικές εγκαταστάσεις.

Όμως σήμερα στην Ελλάδα έχουμε αυτό το σοβαρό πρόβλημα, διότι έχουμε στην Ελλάδα κάποια εργοστάσια τα οποία θεωρούνται απ' τα συγχρονότερα της Ευρώπης, με υψηλή παραγωγικότητα, παράγουν τσιμέντο και με χαμηλό κόστος. Με αποτέλεσμα όμως λόγω των υψηλών συντελεστών απόσβεσης όπως γνωρίζουμε όλοι, σχεδόν να είναι αποσβεσμένα.

Άρα δεν μπορούμε να διατηρήσουμε τώρα πια την αρχή του ιστορικού κόστους. Πρέπει να πάμε σε μια αναπροσαρμογή των παγίων. Εδώ υπάρχει βέβαια ένα μεγάλο πρόβλημα και του κόστους και του χρόνου και το πόσο μπορούμε να βρούμε εξειδικευμένους ανθρώπους στο αντικείμενο να εκτιμήσουν ένα εργοστάσιο παραγωγής τσιμέντου μ' αυτά τα μηχανήματα που υπήρχαν.

Χαρακτηριστικό είναι ότι το εργοστάσιο του Καμαρίου που έγινε γύρω στο '74 και στοίχισε δεν θυμάμαι πόσες χιλιάδες δολάρια, εκατομμύρια δολάρια, το δολάριο τότε ήταν περίπου στις 70 δραχμές. Έγινε δηλαδή με τιμή δολαρίου 70 δραχμών. Σήμερα μόνο αν θεωρήσουμε ότι έχει την ίδια τιμή σε δολάρια, μόνο από τη διαφορά του δολαρίου καταλαβαίνουμε σε ποια επίπεδα βρισκόμαστε.

Επίσης το δεύτερο θέμα που αντιμετωπίζουμε και θα έχουμε σοβαρά προβλήματα, είναι το θέμα των αποθεμάτων και των αποσβέσεων, που εμείς δυστυχώς εν αντιθέσει με κάποιον κύριο, τις κοστολογούμε τις αποσβέσεις στην παραγωγή των προϊόντων, άρα ένα κομμάτι από τις αποσβέσεις μένει στα αποθέματα και ένα άλλο πηγαίνει στο κόστος πωληθέντων.

Και εδώ πέρα υπάρχει σοβαρό πρόβλημα και για τις αρχές, αλλά νομίζω θα υπάρχει αργότερα γιατί δεν είναι ποτέ δυνατόν και δεν πιστεύω από τη διεθνή εμπειρία έτσι όπως έχω, παντού οι φορολογικές αναγνωρίσιμες αποσβέσεις, με τις αποσβέσεις που εφαρμόζονται στα λογιστικά πρότυπα, είναι διαφορετικές.

Δηλαδή ακόμα και στην Κύπρο που είναι επίσημα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, άλλες αποσβέσεις έχουν κάποιους σταθερούς συντελεστές απόσβεσης και αναγνωρίζει η εφορία τους και άλλες αποσβέσεις φυσικά γίνονται με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Πρόσφατα μάλιστα διάβαζα σε μια εφημερίδα στο νέο φορολογικό νομοσχέδιο, θα προβλέπονται δύο συντελεστές απόσβεσης, ένας ανώτερος και ένας κατώτατος, σε μια προσπάθεια να.....
.....

Και δεν θα είναι ποτέ δυνατόν για μένα οι φορολογικές αποσβέσεις να είναι σύμφωνες με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, διότι βεβαίως χάνει και μια επιχείρηση έτσι το φορολογικό πλεονέκτημα που σου παρέχει. Όταν ένα πάγιο το έχεις αγοράσει και έχεις μια άμεση εκταμίευση, πρέπει να έχεις και το δικαίωμα να κάνεις κάποιες υψηλές αποσβέσεις για να έχεις κάποιο φορολογικό όφελος. Άρα είναι λιγάκι λεπτό το ζήτημα και δεν είναι τόσο απλό.

Αυτά είναι. Εν συνεχεία βέβαια έχουμε και το μεγάλο πρόβλημα που θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε και εδώ πέρα είναι το leasing, που επίσης είναι μία περίπτωση που έχει η μαμά και γενικότερα έχουμε μάλλον στην Ελλάδα στις ελληνικές εταιρείες του ομίλου και το οποίο έχει μια τελείως διαφορετική αντιμετώπιση με αποτέλεσμα να απαιτείται για να βρεις τη διαφορά δηλαδή του φορολογικού και του λογιστικού αποτελέσματος, την τήρηση αν όχι διπλών βιβλίων, αλλά κάτι ξεχωριστού, όπως το ανέπτυξε κάποιος κύριος.

Να κάνουν reporting και με τρία διαφορετικά συστήματα. Δεν ήθελα κάτι άλλο. Απλώς εγώ ήθελα να εντοπίσω ότι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και να συμβάλλουμε όλοι στο να καταρτιστούν τα νέα νομοσχέδια που θα βγουν, που θα αφορούν τα IAS κλπ. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί για να μην πέφτουμε σε τέτοιες παγίδες για μένα, το να λέμε δύο διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές απόσβεσης στο κάθε πάγιο, ένας υψηλός και ένα χαμηλός για να ταυτιζόμαστε με τα IAS. Ευχαριστώ.